

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 2 / פרשת בחוקתי תשפ"ב

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ב:

"נפק תנייה בתלתא יומי וסברה בתלתא ירחי."

"כבר זמן מה לא נראה ר' יוחנן, היכן הוא" תמה הציבור.

באותה שעה ישב ר' יוחנן לבדו, ימים ספורים קודם ציטט ריש לקיש דרשה מתורת כהנים, ר' יוחנן לא ידעה, כשנוכח שאינו בקי בכרייתא זו, נטש את ענייניו, הסתגר לשלושה חדשים, ושקע כולו בתורת כהנים.

עובדה זו שמוזכרת השבוע בגמרא, היא פרק במסכת חייו, שבמרכזן צמאון אין סופי לתורה, לכל חלק ממנה.

בצעירותו מכר ר' יוחנן את רכושו כדי לעסוק בתורה, תלמידו ר' חייא בכה על כך, הוא הרגיעו: "מכרתי עולם שנברא בששה ימים, כדי לרכוש דבר שניתן לארבעים יום", בזקנותו כשנפטר ריש לקיש, לא נמצא מי שימלא את מקומו בפיתוח וביאור הסוגיות, ר' יוחנן לא עמד בזה, איבד את צלילות דעתו (!) ונפטר, כמה טרגי, כמה מרום.

איך זה קשור אלינו?

ר' יוחנן מלמדנו מהו היחס לידיעת התורה, נדמה לנו שכבר למדנו הרבה?, אולי, אולם לא נרשה לעצמינו להפסיד סוגיא, מושג חדש, אלפי לומדי דף היומי, שלא מפספסים דף, הם הדוגמא לכך בדורינו.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ב.

"ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא היה יום שלא נשבה בו רוח צפונית בחצי הלילה וכו' הא קמשמע לן דעת רצון מילתא היא."

הגמרא מספרת שעם ישראל במדבר נזופים היו, ולא נשבה להם רוח צפונית-הרוח הנוחה, הם לא היו זכאים לה, אך למרות זאת בחצות נשבה רוח זו, מאחר שמכת בכורות היתה בחצות היתה שעה זו לעת רצון, והרוח הנוחה נשבה בשעה זו, ולשם מה מספרים זאת?, ממשיכה הגמרא, ללמדנו שיש זמנים שהם זמני רצון.

לשם מה לנו ידיעה זו?

כדי שנשים לב לזמנים אלו, לנצלם.

הצייר גדי פולק מתאר את פישל-פרי יצירתו-, שמספר לאשתו על יריד המתקיים בימים אלו בעיר, הוא מתכוון למכור שם את מפותיה הרקומות הנודעות, ביום ראשון התאחר פישל לקום, בשני התעכב בשיחה, ביום השמיני גילה שהיריד נסגר.

הנמשלים רבו מספור, לאורך כל השנה, זמן זמן וסגולתו.

איך זה קשור אלינו?

"פישלים לא מתים, הם מתחלפים", לפנינו הזמן הנוכחי, זמן הספירה, בכוחינו להשיג השגים רוחניים בקלות, לא נהיה פישל, ננצל את הזמן.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"א.

"קונם שאני נהנה לערלים מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים"

השבוע אנו לומדים בגמרא: אדם שנדר שלא ינהנה מערלים, יכול להנות מיהודי ערל, ואסור לו להנות מגוי שנימול, מאחר שגוי למרות שנימול נחשב לערל, ואילו יהודי לעולם אינו נחשב לערל.

לאמר: יהודי הוא יהודי גם אם הוא נראה גוי, ואילו גוי למרות שחזותו יהודית, הוא גוי, ההבדל הוא מהותי לא חיצוני.

הרב פינקוס זצ"ל סיפר: אל הרב מפוניבז' הובאה ידיעה מצמררת, אמו של אחד מחשובי הבחורים בשיבתו, לא עברה גיור כהלכה, כך שהבחור גוי!!!, הרב קרא לבחור, עדכן אותו בעובדות, והציע לסדר לו גיור באופן מידי, והסיפור יצלול ויעלם, לתדהמתו סרב הבחור, העדיף להמשיך את חייו כגוי...

"שום שקדנות ולמדנות לא שינו את מהות הבחור" אמר הרב פינקוס "הוא גוי!!!, וככזה הוא מבכר חיי גוי, ריקניים, בהמיים, על חיים נעלים של יהדות ותורה".

איך זה קשור אלינו?

בבוקר כשנאמר "שלא עשני גוי", "אשר בחר בנו", נשים לב למילים, נתרש, אנו יהודים, אנו נעלים יותר, מרוממים יותר.